TURK DIŞ HEKİMLERİ BİRLİĞİNCE TAVSİYE EDİLEN DERGİ

D'e'Lİ

CUMA GÜNLERİ ÇIKABİLİR • 3000 TL (KDV'Lİ) • 62. SAYI

Bir ulusal marş niye KORKMA!.. diye başlar abi ya!. niye ya!. neden korkuyoruz ya.?!

HEM EĞLENİN HEM KAZANIN

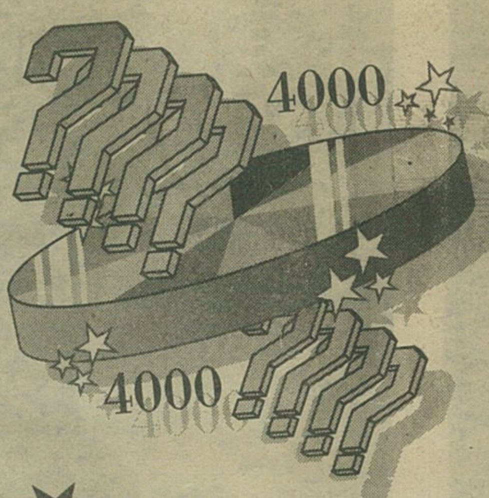

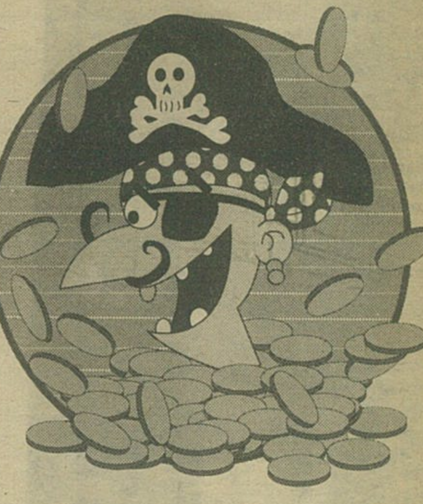

900 900 446
HAZİNE AVCILARI

900 900 681
ŞANS ÇARKI

900 900 680
ŞANS SAYILARI

BU OYUNLARI OYNAYAN BEŞ KİŞİ
SON MODEL VİDEOLU TV KAZANIYOR!..

ALO BİLGİ

Bu yarışma M.P.İ'nin izniyle düzenlenmiştir. Yarışmaya son katılma tarihi 20 Ekim 1992'dir. Çekiliş 27 Ekim 1992'de yapılacak, talihliler 30 Ekim 1992 tarihinde Hürriyet gazetesinde duyurulacaktır. Türkiye'nin her yerinden servislerimizin bir dakikası 5833 TL.'dır. Ortalama servis süresi 3-4 dakikadır. Alo Bilgi PK. 16 Tarabya–İSTANBUL

'Aşk Denizi' çoktan bitti/'Umuda Yolculuk' mümkün değil artık/'Düşler Tarlası'ysa yandı kül oldu/'Akdeniz' yitirdi saflığını/'Avrupa' çok uzaklarda/'Dünyanın Sonuna Kadar' gidemeyeceğimizi anladık çoktandır/'Grand Canyon'ı göremeyeceğiz hiç bir zaman/Payımıza 'Rembetiko' düştü: aşkın ve hüznün müziği/Meşruiyeti yok arzularımın, biliyorum Ama yine de inanmanı isterdim hiçbir çocuğun seni benim gibi sevemeyeceğine/ve hiçbir erkeğin seni benim gibi özleyemeyeceğine

• erkek çocuk

"Gençliğe Bir Şans Verin"...

Bu yazıyı yazmamın amacı artık bu sorunların üzerine gidilmesi vaktinin geldiğine olan inancımdır. Hayatta en önemli şeyin mutlu olmak olduğuna inanan bu satırların yazarı olarak, bütün gençleri mutsuzluğun kader olmadığına inanmaya, ona karşı mücadele vermeye ve batıda 30 yıl önce gerçekleşen bir kavramı tartışmaya çağırıyorum yani CİNSEL DEVRİMİ.

Şimdi bu yazıyı okuyan magandaları vay abazan v.s. gibi şeyler söyleyeceklerdir. Hiç önemli değil. Mühim olan insanın aklının ve mantığının gösterdiği yolda ilerlemesi olduğuna inanmaktır.

Lütfen siz de elinize kağıt, kalem alın görüş bildirin, katkıda bulunun. Mutsuzluğumuzu bastırmayalım, haykıralım. Olması gereken olmasın.

• İmza: X2

"Hep güzel insanlar mı giderler dünyadan"

-Gülnaz için-

Eyvah yine Eylül ayına geldik. Anıları ne denli anımsatıyor bu ay bana. Bir yağmur çiselerken gömmüştük seni. Birkaç arkadaşın, ailen ve öğrencilerin, Seni aramızdan alıp götüren siroza lanet etmi;ştik. Baban günlüklerini bana verdi. İşte bir günlüğünden parça. 25 Aralık benim doğum günüme ait.

"Yine bir doğum günü. Onun. Bugün okuduğum gazete ve dergiler yüzünden azar işittim müdürden. Nietzche, Stefan Zweig gibi canıma kıymak istemiyorum. Umut doluyum ben. Oysa günler bıçaklıyor beni. Çünkü ben bu topluma hiç alışamadım. O da bir safra gibi atmak istiyor beni Dayanabilecekmiyim, hiç bilmiyorum. Bugün Deniz Başaran'ın ardından babası Mehmet Başaran'ın yazdığı bir kitabı okudum...".

Mehmet Başaran bir yazar ve şair. Kızı Deniz 32 yaşında açlık grevleri döneminde canına kıydı. Sanki onlara nazire yaparcasına. Kimseler farkına varmadı bu kitabın. Oysa mesajlar yüklüydü bu kitap. Sonradan Mehmet Başaran'a yazdım. Kart yollamış. "Vurgun yemiş gibiyiz diyordu..." Bende vurgun yedim Gülnazcığım.

Çünkü güzel bir insandın sen. Kimseye kinin yoktu. Hep güzel insanlar mı gider bu dünyadan. Öldüğünü kimsecikler bilmedi. Bende DELİ'ye yazayım dedim. Metin Üstündağ LANGADAK'larını yazmıyor artık. Ökkeş hala hain. Ercüment Menemen gibi yazarların rakipleri o denli çoğaldıki: Ercüment Menemen bile "Ben bile bu denli yağcı değilim" dedi ve emekliye ayrıldı. Armutalan yakınlarına yerleşti. Metin Üstündağ, Gani Müjde, Can Barslan bir Gülnaz vardı. Okurunuz. Siz hiç bilmediniz. Şimdi bilin. O sizi çok sevdi. O insanları çok sevdi.

Sevgili Gülnaz son yazdığın sayfaya not düşmüşsün" Kanadında kaldı bahar" diye. Bir yağmurlu Eylül gününde mahzun uğurladık seni. Ve hala mahzunuz. Hem sen yoksun. Hem gün günden kötüleşiyor biliyormusun? Bir Gülnaz vardı. Bir vardı vee bir yoktu.

Arkadaşı: Mennan Suat Altay
• Kalaba/ANKARA

"Hüseyin Avni Dede ve Erzincan"

Emeğine sağlık Küçük İskender. Hüseyin Avni Dede'yi ne güzel anlatmışsın öyle. Küçük Tanrılar Panayırı adlı bir şiiri var. Dede'nin iki mısrası mıh gibi usumda "... hiç mi uğramadınız Erzincan'a / Gülüşlerinizi çocuklar bölüşmedi mi"

Erzincan'da deprem oldu. Bugün, Nazım'ın bile şiir yazdığı (birinci deprem üstüne) Erzincan boşalıyor. Memurlar tayin istiyor. Sevgili Hüseyin Avni Dede, Erzincan'da o bayram gibi günler, büyük kalabalık yok artık. Necip Türk basını unuttu Erzincan'ı Haa protezli Nurcan Hemşireyle anımsıyorlar. O binaları yapanlar hani araştırılacaktı ne oldu? Koca bir hiç!

Lütfen Erzincan ölmesin. Lütfen duyarlı olunsun.

• İbrahim ORMANCI-İZMİR

DUYURU
Anadolu Pop-Rock müziği ile ilgili arkadaşlar benimle bir temas kurarlarsa sevinirim.
ADRES: Münir TİRELİ
100/1. sok. 8/4
Göztepe - İZMİR
Tel.: (51) 32 31 72
(Hergün saat 17'den sonra)

DELİ
23 Eylül 1992
Parantez Gazetecilik ve Yayıncılık Ltd. Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Kenan Ergen ■ **Yazıişleri Md.:** Tan Cemal Genç ■ **Deliler:** Alen, Can, Cezmi, Erden, Gani, Hakan, Sencer, İskender, Met-Üst, Cemil Cahit, Kemken, Ender, Memed, Tan Cemal, Tuncer, Selçuk, Lamia, Resul, Sahir, Hulki, Derya, Tahsin, Soner ■ **Ofset Hazırlık:** Ağaçkakan Ltd. ■ **Baskı:** Ge-Pa Basım Sanayii ve Tic. A.Ş.-İstanbul ■ **Dağıtım:** Gameda Ltd.Şti. ■ **Yazışma Adresi:** Klodfarer Cad. Dostluk Yurdu Sok. Hacıbey Apt. No: 10/5 34410 Cemberlitaş -İstanbul ■ **Tel:** 516 82 84 ■ **Fax:** 516 23 62

BAŞARI KOMPLEKSİ

Baştarafı 10. sayfada

başlarım. Başlamasam ne olacak, parçalanır giderim inanın. Yurtdışına giden arkadaşımın uzunca bir süredir Türkiye'den uzaklaşmasının onun aleyhine olduğunu düşünürüm. Çünkü Türkiye'den kopunca bir daha döndüğünde buradaki çevresini kaybedecektir. İlişkileri azalacaktır. Hatta en güzeli iş bulamayacaktır bir süre. Şimdi bu size biraz tezat gibi görünebilir. Yurt dışına gidip orada okuyan biri buradaki birinden daha rahat iş bulur dediğinizi duyar gibi oluyorum. Belki siz doğruyu söylüyorsunuz. Ama ben içimdeki derin acıyı dindirebilmek için her tür garip düşünceye, tezatlarla dolu olsa akıl yürütme yollarına rahatlıkla başvurabiliyorum. Bu benim kendimle sorunum. Müdahale ederseniz bana kötülük etmiş olursunuz. Bu kimsenin işine yaramaz...

Evet doktor bey, işte günlerim böyle acılar, öfkeler, kıskançlık nöbetleri arasında geçiyor. İnanın doktor bey bu başarı kompleksi yüzünden kötü gün dostu oldum. Nerede başarısız, hasta, işsiz, başı dertte arkadaşım varsa ben hemen onun yanındayım. Adeta başkalarının başarısızlığında, sefaletinde, şansızlığında ben yeniden varoluyorum, önüm açılıyor, soluk alabiliyorum. Ufkum genişliyor.

Doktor ne olur bana bir çare. Ve ne olur "çok kişi senin gibi" demeyin, bunun sosyal, kültürel bir kader olduğunu söylemeyin. Herkes gibi olmak da benim ağrıma gider, unutmayın. Lütfen bana ayrı bir tedavi uygulayın...

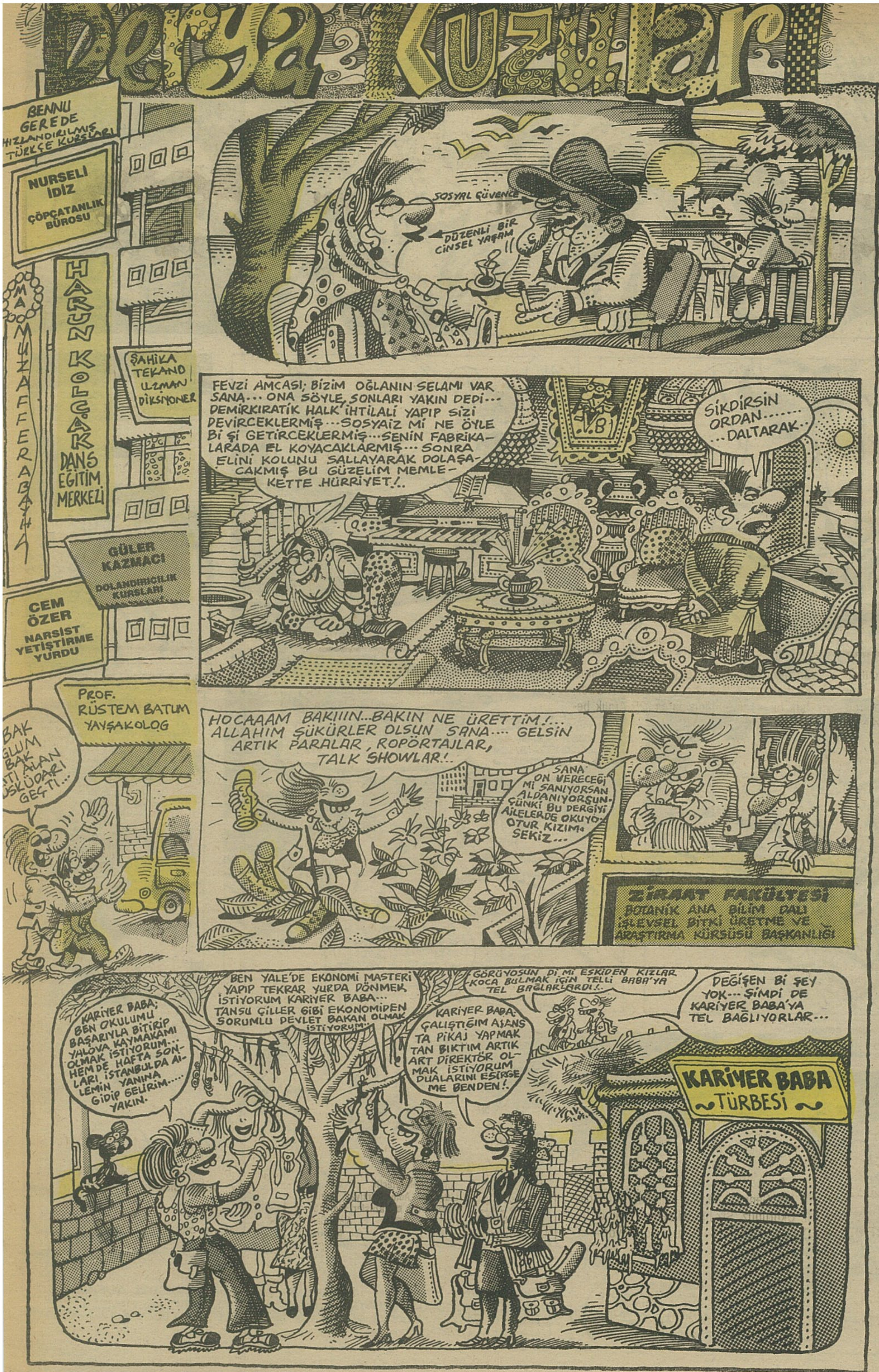

DERYA SAYIN

REHA BİLİT ASYON

Batman'da görevi başında yaşamından koparılan HAKAN BAYLAN için

'Halk adına dökülen kan
Sapı güldalı güzelliğinde bir bıçaktır.'
(*)

Ancak bu bıçak güldalı olmaktan çıktı çoktandır. Artık diken gibi batmaya başladı hepimize. Ortada bir savaş var deniyor. Ancak savaşların bir numaralı kuralı sivil, savunmasız insanlara dokunmamaktır ve hatta olduğunca bu insanları bu savaşın dışında tutmaya çalışmaktır.

Devlet katliam yapacak ve siz dünyayı ayağa kaldıracaksınız. Siz katliama kalkıştığınızda bunun adını 'Bir halkın kurtuluş mücadelesi' koyacaksınız. Halk adına kurtuluş mücadelesi verirken birlikte yaşadığınız diğer halkları da düşünmek zorundasınız. Yok eğer bu mücadeleyi yaparken diğer halkla karşı kıyıma kalkışırsanız bunun adı mücadele olmaktan çıkar ve şovenizm batağına saplanırsınız.

Halklar arasında bir sorun yoktur. Siz sorununuzun devletle olduğunu savlıyorsunuz. Ancak bu tür kıyımlar, bu ülkede birlikte yaşadığınız diğer halkların hiçte istemediğiniz düşmanlığını kazanmanıza yol açar. Ve arzuladığınız düşlemlere hiçbir zaman ulaşamazsınız bu mantıkla...

Devletin düşmanlığını halk sönümlendirir. Ancak bir halkın düşmanlığını kazandığınızda bunun önüne hiçbir güç geçemez ve ortaya halklar arasında bir savaş çıkar. Bu durum ne size ne de bu ülkede yaşayan diğer halklara mutluluk getirir. Aksine bu günleri de arar oluruz hep birlikte.

Ve bu kirli savaşta başka Hakan'lar gelecek için güzel düşler kurarken aramızdan ayrılmadan tüm taraflar başını önüne eğip düşünsün derim.

Öldürenler kadar, öldürülmesine neden olanlar da suçludur bu ölümden. Güvenliği sağlayamayanlar, bu kirli savaşın bitmesini istemeyen karanlık (!) güçler ve bitmesi için hâlâ yanlış yolda ilerleyen yetkililer. Hepiniz, hepiniz Hakan'ın katillerisiniz... Hepinizden iğreniyorum...

Güle güle HAKAN! Güzel düşlemlerinle anacağız seni.....

*Turgut UYAR
Federico Garcia Lorca İçin Üç Şiir'den

Yavuz KAYNAR
• İTÜ Petrol Mühendisliği

Bostancı'da Son Tango

Mutlak acıların akşamındayım/Uzatma devresi yok artık/Mağlubiyet kesinleşti/Telafisi imkânsız yaşanmışların/Sispos, kayaları tepeye taşımaktan vazgeçti/O da farketti anlamsızlığı/Mâna topyekûn silindi suratlardan/Mekânların 'Gizli Yüz'leri unutuldu/Balıksız okyanuslarda yüzülüyor şimdilerde/Kocaman girdaplara kapılıyoruz/Çaresi yok batacağız /

FAHİŞENİN FASLI

SONER TUNA

SÜRECEK...

FAHİŞENİN FASLI

SONER TUNA

SÜRECEK

DERYA SAYIN

REHABİLİTASYON

Yakamozlu bir denizde tutmak istersen onları ve sadece bir tek tanesini tutabilirsen eğer, hisset ki ben avuçlarınım...

Yağmurun yeni dindiği gri bir akşamüstü ağlarsan gümüş gözyaşlarınla ve bir tek tanesi öperse seni yanaklarından süzülürken, bil ki o benim...

Yıldızlı bir akşamda, başını gökyüzüne kaldırdığında, yıldızların arasında parlayan bir ışık görürsen, bil ki ben oradayım...

Acınla sarmaş dolaş olduğunda, mutlu olmayı düşlersen ve gece gelip dayanırsa kapına, çaresiz bir sigara yakarsan ve dumanında beni görürsen, dokun...

Karlı bir havada, gökyüzünden dökülen milyarlarca kar tanesinden tek bir tanesi dudaklarına dokunursa, anla ki o benim...

Sahilde yapayalnız güneşin batışını seyrederken eğer beni düşünecek olursan o kızıl boşluğun sonsuz derinliklerinde beni görebilirsin...

Kumsalda bir ayakizi, okyanusta bir balık, belki de hayatından bir parça... Sanma ki seni takip ediyorum, ben zaten hep seninleyim...

● E ve T'den
MUTLU ve CEM'e

57. sayıdaki Sevgili anne, babasına içini dökmeye çalışan dostuma yazıyorum.

O yazıyı okur okumaz şok oldum. Böyle bir yazıyı benden başka birinin yazmış olabileceğine inanamadım. Ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Bütün anlattıklarını harfiyen yaşadım ve düşündüm. Senin gibi bunların faturasını ödüyorum ödetiyorlar. Ondokuz yaşımdayım ve beş yıldır kendimi bulup, yaşamaya çalışıyorum.

Tanrım! Düzgün cümleler kurup kendimi daha iyi ifade etmek istiyorum ama yapamıyorum. Sanki buraya ne yazsam, ne söylesem ucuz olacak gibi geliyor. Yalnızca Ponaif İstrati'nin "Arkadaş" isimli kitabını bul ve oku lütfen. Vereceğim adrese belki o zaman birşeyler yazarsın. Dostluğumuz için bir adım atılmış olur. (Öyle eminim ki dost olacağımıza..)

Delilik belki, olsun!

● AYLİN İNKAYA
Petrol-İş Mah. Beyazvilla Sok. Üçüncüoğlu Apt. No: 12/7KARTAL/İST.

Size A. Ü. HUKUK FAKÜLTESİ'nden sesleniyorum.

Yeni bir sınav dönemine giriyoruz. AÜFH 'de sınav dönemleri "Sorular dışarı çıktı", "Sorular satıldı" söylentileri her seferinde öğrencilerin ağzındadır.

Geçen yıl ve bu yıl iptal edilen sınavlar, bu söylentilerin gerçeklik içerdiğini ortaya koydu. Ortaya çıkan tablo şu: Paranız varsa ve okul idari çevresine yakınsanız sınıf geçmek çok kolaydır. Siz haftalarca ders çalışırsınız, diğeri bastırır parayı alır soruları. Siz okulu zar zor bitirirsiniz (Belki). Diğeri hiçbir emek harcamadan, hukuk öğrenmeden (Ama sahtekarlığı öğrenerek) **adalet** mekanizması içinde yerini alır.

Bunları gördükten sonra bügünkü devlet büyüklerimizin yaptıklarına şaşmamak gerek. Paranın gücüyle toplumda belli konumlara gelen kişiler bunu üniversite sıralarında öğrenciyken uygulamaya başlıyorlar. Bu yüzden para hırslarının boyutlarına şaşırmamak gerek. Daha fazla para daha fazla güç demek. Para demek, bu insanların **varoluş** nedeni demek.

Gel de Deli olma! Böyle bir okulda Adaleti ve İnsan Haklarını kısacası yaşamın ayrılmaz parçası olan "HUKUK"u öğ-

renmeye çalışıyoruz.

Emeğiyle Hukuk Fakültesini bitiren ve bitirmeye çalışan herkese selam.

● AÜHF'den bir Deli

Selam Deliler

Yazıyı; 58. sayıda- REHABİLİTASYON- bölümündeki T.Ü İşletme 2 Mustafa delisinin çağrısına uyarak yazıyorum. "Tüm sosyalitlere" deyince kullandım. Hele konu Din olunca...

Ben, T.C.'ya göre 17, anneme göre 18 yaşındayım fakat 5000 yaşında olmak istiyorum. Sanırım Komünist toplumu öngören herkes bu tarihi sorumluluk ve isteği taşır. Taşıyacaktır. Şimdi, bu ne turşu diyeceksiniz, haklı olarak, Toplumu insanlığı değiştirmeyi düşünenler, hep aynı hataya düşüyor. -Enflasyondan ya da Orkid- reklamlarından, olsa gerek-Bir insan 0-70 yaş-yıl-olarak ele alınır ve yapılacak devrim veya değişim bu yaş ile sonrasını kapsar, düşüncesi insanın insanlık tarihinin yadsınması demektir. Hatadır.

Din, insanlık tarihin vazgeçilmez artizlerinden olmuştur. Farklı kostüm, makyaj kullansada, insanı toplumsallaştıran, doğayla ilişkisini-bi ölçüde-sağlayan olgulardan biri olmuş. Halen öyle.... Ama 200 yıl önce mantığımıza göre son bulması gerekiyordu. Bilim çağı başladı yaa... olmadı, sovyet toplumunun o komünist bireyi yaratamamasınında önemli nedenlerinden biri Diyalektiğin yadsınıp, bireyin 5000 yaşında olduğunun unutulmasında yatar.

Sosyalist olarak dini kovmuyorum, batıl inançlarını da, magandalığı da, kıroluğuda, çünkü ben, bunların kokusu, gübresi, gerçekleri, yanılgıları üzere bireyi bulmayı komünist toplumu yaratmayı düşünenlerdenim. 5000 yaşındayız... Herşeyiyle.. evet herşeyiyle ... (Kuran v.b. hep birikim ve insanın yaratısıdır. Ben insanı yaratısıdır. Ben insanı yadsıyamam

● XEDA/İçel

Çevremde gördüğüm ve yaşayarak tanık olduğum olaylar ve insanlarımızın durumu içleracısı, Burnumuzun ucunu bile görmekten aciz haldeyiz. Öylesine gömülmüşki ahlak kurallarının tabuların, bizi hayvanlığın içine iten ihtirasların içine. Dünyamız kabuğu kırılmayacak kadar sertleşmiş bir fındığa dönmüş. Paylaşmanın mutluluğuna eremememişiz. Hep bize "Kazan kendin ye. Çalış başar ve kimseyede zırnık koklatma," diye öğretilmiş. Oynadığımız ucuz bir tiyatrodan başka bir şey değil. Dışarda bizim başka evdeyse dışardakinin tersyüz edilmiş halindeyiz. Sevme oyunu oynuyoruz ama sevmiyoruz. Bu kavramın içine en olmadık şeyleri sığdırmışız. Fesatlığı, menfaatleri, sahtelikleri, para güç ve kazanma hırsını. Ama asla bu kadar şeyi sığdırabildiğimiz sevginin o güzel yalın anlamını algılama kabuletme içtenliğini gösteremiyoruz. Bir telaş var her çevrede. Büyük balıklarla dolu heryan ve ne yazıkki olan küçük balıklara oluyor. Oysa onların hacimleri büyük gibi görünsede aslında küçücükler. Boş şeyler için koşturuyoruz hep. Niye herkes birbirininin ayağını kaydırmaya çalışıyor. Buz tutmamış bir parça kalmamış mı beyinlerde?

Ne yazıkki hükmetme hırsını öylesine büyütmüşüzki, içimizde olan kıpırtılara bile yabancı lastik sonunda.Güçlü olmak bu değil oysa. Başkalarına hükmedebilmek sadece acizlik ve güçsüzlüğümüzü örtme isteği. En büyük olgunluksa insanların kendilerine hükmedebilmeleri Beraber paylaşmayı, beraber ağlamayı ve gülmeyi, birlikte düşünüp birlikte üretebilmeyi becerebilmektir. Mecbur olmamak ve mecbur bırakılmamak engellenmemek ve engellememek dürüstlüğünü gösterebilmektir. Yoksa kalabalığın içinde hep yalnız kalacak ve kabalığı oluşturan diğer insanlar gibi kendi dışında kalan tüm kalabalıkla savaşmak ve kendini koruma güdüsüyle dolu olacağız.

Kendimizi, birbirimizi bunaltıyoruz. Nefes alacağımız alanı küçültüyoruz. Sevmeye hiç zamanımız yok. Ve çok açık körüz görüpte duyumsamaktan yoksunuz Duyarlı değiliz. Mantıklıyız ama yanlış yolda ilerleyen bir mantık bizimkisi. Kendimize ve çevremize zararlı. Çok acıkmış bir köpeğe etmi verilir sütmü? köpek bile açlığını etle doyurmak ister. Oysa biz açlığımızı ihtiyacımız olmayan şeylerle doyurup midemizi dolduruyoruz.Yürüyen (maalesef düşünen diyemeyeceğim çünkü bu kavrama çoktan arkamızı döndük) bir

çöptenekesiyiz.

Ne yapmalı devam edip iyice küçülmelimi yok sa büyümesini öğrenmelimiyiz. Karamsarlığı b rakıp kararan yüreklerimize ışık serpmek, göre gözlere sahip olmak bu kadarmı zor?

● ÖZNU

... Bağdaş kurmuş oturuyor. Başının tam ü tünde bir şeytan gibi gülümsüyor elektrik lamba sı. Saatin tıkırtısı ona sıkıntılarını yineliyor.

Tik tak tik tak!...

Halkın sesi özverili medya manşeti odanın kö şesinden kıvrılıp bağırıyor: " C VİTAMİNİ AL ÖM RÜMÜ UZAT!" Tiksiniyor ve limonlu çayını fırlat yor duvara. Duvardan kan aktığını görüyor. H gün onlarca insanın uzaklardan bakan kanı... Ka sesi vermiyor. "Kan konuşmaz!"

"İlk soluğumuzda tutkuyla tükettiğimiz "zaman sonraları bize düşman bir sevgilidir. Arasıra baş mızı okşar, gülümser ama; her oksayışı ölür her gülümsemesi elveda doludur.

Sarkıyor bir tabutun eskimiş tahtaları gecen kıyısına. Elindeki sazı ve sırtındaki ceketiyle he aynı ezgiyi çalmaya uğraşıyor. "Aldırma gönül a dırma!" Çay ve sigara ve bırakılan sevgilinin so uykusu bu odada.

İki insancık sırıtıyor gazetedeki haberde: "Arr ile kayınvalidesi çocuklar gibi sendi".

Bana ne diyemiyordu. Neşe'nin kepek sorur boğazına sarılmıştı. Gecenin kucağında soluksuz dur şimdi.

Dedi ve sesini bıraktı...

● YILDIRAY YANBAKA

MEMLEKETİMDEN İNSAN MANZARALARI

Üniversitemizin en gözde kızlarından biri fikri beyan ediyor; "Ben babasının parasıyla yaşaya bir erkekle evlenmem". Çok güzel. "Peki neden d yoruz". "Ya babasıyla arası bozulursa" diyor.

Neyse oradan köşe kahveye gidiyorum, Muhab bet;

"O yıllar ki sabahları, uyandığımda ooc Annem görmesin diye pijamaya saklayıp, gide dim tuvalete. Şimdi malı malın içine koyma koymaya düşecek nerdeyse. Ulan bir tane ka bulsam hemen evlenecem. Müstamel falan olur."

"Eskiden akşam ne yediğimi hatırlayamazdır Şimdide hatırlayamıyorum ama dişimin b oyuk. Oradanbir parça çıkararak bakıp, hatırlıyo rum."

Daha önce evlenip baba olup sonra ayrılm olan imamımız bu durumunu bilmediğimi sand ğından yeni baba olmuş birine soruyor; bal olmak nasıl birşey?" Bizim garipte ciddi ciddi c vaplandırıyor.

Her kurban bayramında kurbanlar kesilir. Ziya retlerde sorulur "kurbanınız nasıl çıktı?"Ya ha van bu nasıl çıkacak. Yani iyisi nasıl kötüsü nas oluyor. Neyse buna alıştık. Geçen biri çocuğur everdi ona soruyorlar; gelminiz nasıl çıktı?

"Ulan mıda koduğum Adem. Niye yedin lan elmayı. Onu yemeseydin. Şimdi cennetleydik güzel."

Laf: Sırtında yükle sıçmaya oturmak.

Üniversitede karı düşürürken kullanılan 2 la Kız iyice bekse "seni geliştirmek istiyoru canım". Birazcık birşeyler varsa" hayatım hayat anlamı ne ki? Niye yaşıyoruz". Kafa kızsa diyra burda öyleleri yok. Rastlarsa onları nasıl düşür ceği? Tavsiyelerinizi bekliyoruz.

● S. SERÇ

DELİ
11 Eylül 1992
Parantez Gazetecilik ve Yayıncılık Ltd. Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Kenan Ergen ■ **Yazıişleri Md.:** Tan Cemal Genç ■ **Medeni Durumlarımız:** Alen, Can, Cezmi, Erden, Gani, Hakan, Sencer, İskenker, Met-Üst, Cemil Cahit, Kemken, Ender, Memed, Tan Cemal, Tuncer, Selçuk, Lamia, Resul, Sahir, Hulki, Derya, Tahsin, Soner ■ **Ofset Hazırlık:** Ağaçkakan Ltd. ■ **Baskı:** Ge-Pa Basım Sanayii ve Tic. A.Ş.-İstanbul ■ **Dağıtım:** Gameda Ltd.Şti. ■ **Yazışma Adresi:** Klodfarer Cad. Dostluk Yurdu Sok. Hacıbey Apt. No: 10/5 34410 Cemberlitaş -İstanbul ■ **Tel:** 516 82 84 - 516 26 63 ■ **Fax:** 516 23 62

DEDEKTİF

Kem Ken-Sencer

DE'Lİ

CUMA GÜNLERİ ÇIKABİLİR • 3000 TL (KDV'Lİ) • 61. SAYI

GÜNEYDOĞU'DA SON DURUM

Yazar Musa Anter'in katledilmesi ile birlikte, Güneydoğu'da öldürülen gazetecilerin sayısı dokuza yükseldi. Olaylar karşısında insiyatifini yitiren Hükümet, işi başka güçlere devredip, alttaki manzarayı seyretmekle yetiniyor. Bir halta yaramayacağını biliyoruz ama KINIYORUZ işte.

Peynir Gemisi

GANİ MÜJDE

Deterjan Kutularında Bomba...

Sözde Değil, Özde Temizlik

Geçtiğimiz Hafta Merter'deki Migros mağazasının raflarında deterjan kutusu içinde bulunan saatli bomba herkesin ve özellikle müşterilerin kafasını karıştırmıştı.

Gerçi bomba zamanında patlamış olsaydı müşterilerin kafası daha da karışacak hatta teşhis etmek bile mümkün olmayacaktı.

Bomba uzmanları önce yasadışı örgütlerden şüphelendiler.Oysa yasa dışı örgütler olayı tanımamazlıktan geldiler. Kendilerine bu konuda sorulan sorulara telefon ve faks mesajlarına cevap bile vermediler.

Akla ikinci olarak sık sık promosyon yapan deterjan şirketleri geldi.Bu bombalı kutu teröristlere özel bir promosyon olabilir mi endişesi kapladı her tarafı. Kendi mamullerini seçenleri Saat, gözlük, şemsiye yağmurluk, bardak takımı, fincan takımı,kefen bezi, prezervatif gibi yüzlerce hediyeye boğan deterjan firmaları teröristlere yönelik bir kampanya yapamazlar mıydı?Ne de olsa hatırı sayırı bir terörist kalabalıkla birlikte yaşıyoruz.

Geçtiğimiz ay kibrit kutusunun içinde kalaşnikof marka tüfek saklayan 350 kişi şehirlerarası bir deterjan kutusunun içinde yakalanmamış mıydı?

Neyse biz geçmişi bırakıp günümüze dönelim. Ve içine patlayıcı madde doldurduğu deterjan kutusunu Migros'taki raflara yerleştirirken sıkıştırılan bir terörist ile güvenlik kuvvetleri arasındaki konuşmaları izleyelim.

●●●

-Sayın terörist lütfen elindeki kutuyu bırak ve bize teslim ol...Etrafın sarıldı.Hiçbir yere kaçamazsın.

-Yaklaşmayın patlatırım...Sonra üzerimdeki kan lekesini, ketap,çimen ve kahve lekesini pıt diye çıkaran yeni formüllü Ariel bile çıkaramaz...

-Yapma kardeşim o elindeki kutuyu bize ver...

-Olmaz...

-Peki sana iki kutu eski deterjanından verelim sen elindeki kutuyu bize ver...

-Dünyada olmaz...

-Peki elindeki bomba mı tahrip kalıbı mı yoksa saatli bomba mı onu söyle bari...

-Elimdeki bombayı şunla bunla veya onla kıyaslamayın...Yenisi ile kıyaslayın...Şimdi sizin Washingtonda yeni formüllü deterjanlar üreten bilim adamlarınız gelsin de etkisiz hale getirsinler bu bombayı.

-Kardeşim deterjan kutusuna bomba koyup etrafı bombalamaya utanmıyor musun? Bu ayrıca suçtur...

-Onlar da bombalıyor ama hiç sesinizi çıkarmıyorsunuz?

-Kim bombalıyor?

-Deterjan firmaları.Bir film seyredene kadar kaç tane deterjan reklamı seyrettiğimizden haberiniz var mı sizin?Ben terörist değilim kader kurbanıyım.

-Ama olsun bu yaptığının teröristlikten ne farkı var?

-Farkı var elbet...Farkı fiyatı...

-Sen kafayı mı yedin kardeşim?.

-Hayır karım kafayı yedi...

-Ne oldu karına?

-Eskiden kardeşi ile her konuda anlaşırlardı.Sonra deterjan konusunda kardeşi ile anlaşmazlığa düştü. Karım her allahın günü gömleklerime ketçap döküp kardeşine giderdi.Kardeşi de kendi kocasının aynı yerden lekelenmiş gömleğini göstererek "bende de var" deyince kavga başlardı. Artık hiçbir konuda kardeşi ile anlaşamıyor.Tabii benimle de...

-Hadi artık sakin ol kardeşim.Bak yanımızda kim var?

-Kim var?

-İyi akşamlar ben Persil Supra...

-Çabuk o adamı alın oradan. Çabuk... Onun yüzünden karımdan ve çocuklarımdan ayrıldım. Götürün onu burdan...

-Yapma ya?

-Evet...Her akşam o sırıtan adamı gösterip "bana hiç olmazsa şunun gösterdiği kadar ilgi göstereydin a herif. Bak her akşam hatrımı soruyor iyi akşamlar diyor.Sen eve geliyorsun tek kelime bile konuşmadan yemeğini yiyorsun; yemeği yedikten sonra ostura ostura uyuyorsun dedi"ve çocukları alıp evi terketti.

-Bak üzülme...O bombayı bize verirsen seni Ayşe teyzeyle evlendiririz.Evin ve çamaşırların mis gibi bahar kokar...

-İstemiyorum.O kadın içinde üç kiloluk çamaşır suyu şişeleri bulunan çantasını bana taşıttırmaya kalkar gene ayrılırız.Ben karımı ve eski işimi istiyorum...

-Sen eskiden ne iş yapıyordun ki?

-Bu marketin karşısında bakkal dükkanım vardı.Bu deterjanlar yüzünden karımı, market yüzünden de işimi kaybettim... Artık kararlıyım...Sözde temizlik değil,özde temizlik yapacağım ve herkesi temizleyeceğim...

Yaşasın sözde değil özde temizlik...

Buum..

TERÖR

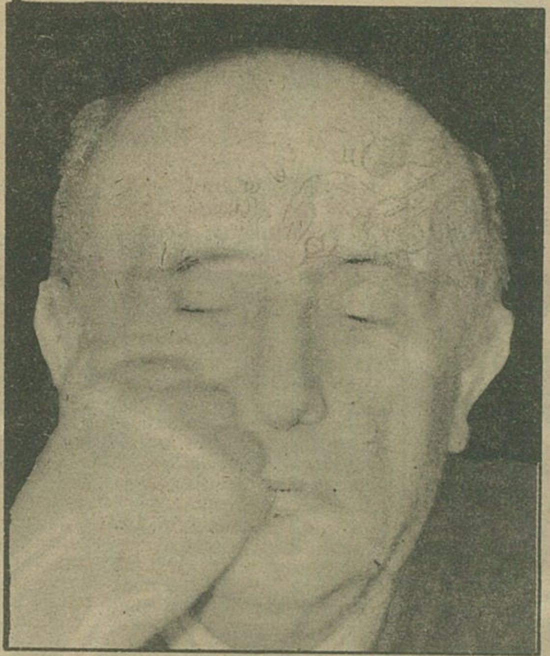

DEMİREL TERÖRE NASIL BAKIYOR?

Ülkenin genel gidişatını güvenlik güçlerine teslim edip iktidarını güvenceye alan Demirel Terör karşısında "matbu" demeçler vermeye devam ediyor. Ülkede acımasız bir terörün estiği gerçek ama tek çare yumruk mu?..

İLGİLİLER NE DEDİ?!

VALİ: Valla ben de olayı gasteden öğrendim. Haberin devamı, bizim hanımın kestiği kuponun arkasında kaldığı için de, öyle ayrıntılı malumat edinemedim. İstanbul'daki işlerimi halledip, hayırlısıyla göreve bi döneyim, hemen tahkikat filan yaptırıcam. Ama sanırsam, bir karı-kız davasıdır. Bu yüzden çok adam vuruluyo, piyasada. Hemen teröre yormayın işi.

İNEK: Burası gazeteciler için çok tehlikeli bir yer olmaya başladı. Aslında herşey ortada. Birileri, kamuoyunun bölgeyle ilgili sağlıklı haber almasını engellemeye çalışıyor. Böylece, yöre halkının sığınabileceği son kale de yıkılmak isteniyor... Hassiktir! Siviller geliyor. Gitmem gerek... Daha fazla konuşamam. üzgünüm. Mööö! Öğüüü!.. (annarsın!...)

BULMACA: Teröristi bulun, sağ kalın!

BİR MİLLET UYANIYOR

KEMKEN ● DERYA

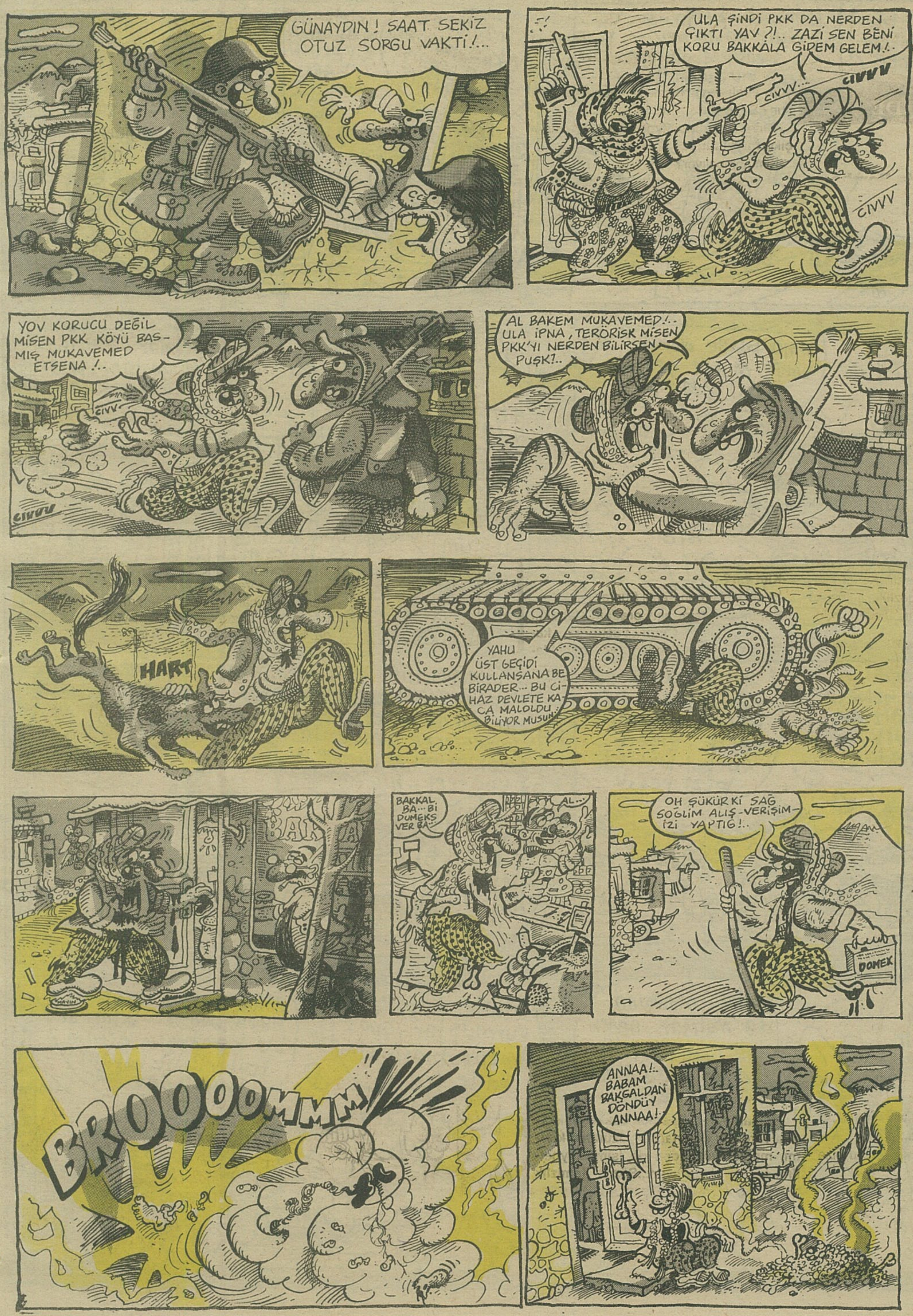

HİSSELİ HARİKALAR

KEMAL KENAN

ÖZGÜR GÜNDEM: Bünyesinde, basın yayın okullarından özenle seçilen gazetecileri bulunduruyor. Ailesinde kalp, şeker, kanser gibi hastaların çokca olduğu genetik fukarası, mutsuz, içe kapanık ve intihara eğilimli gençler, gazete yöneticilerinin özellikle tercihi. Gazete, Güneydoğu'da görevlendirdiği muhabirlere "Kefenin cebi yok" mantığıyla para vermiyor. Aslında iyi de oluyor. Çünkü gazetenin geliri, cenaze masraflarına anca yetiyor.

Standart bir Özgür Gündem muhabirinin ömrü (işe başladıktan sonra) 2 ile 4 yıl arasında değişiyor. Kelebeklerle kıyaslandığında, bu süre hiç de fena değil. Hatta ara sıra kendine ayrılan süreyi aşıp, 5-6 yıl yaşayan Özgür Gündem muhabirlerinin de olduğu söyleniyor. Kelebeklerle kıyaslarsak, hepsini bunalıma sokarız kuran çırpsın.

Peki, kurşunların Özgür Gündem muhabirlerine olan bu talebi nereden kaynaklanıyor?!.. TV'de 7 Gün, Klips gibi yayınlarda çalışanların başı kel mi arkadaş?!. Bir allahın kurşunu da tutup Klips muhabirini tercih etse ya! Haksızlık işte! Koduğumun adaleti!.. Hah hah. Durun yahu! Sinirlenmeyin. Bu tamamen tirajla ilgili bir konu. Özgür Gündem bu başarısını tirajının daha çok olmasına borçlu. Heriflerin okuru da çok sağlam. Ülkede kaç savcı, kaç polis var, haberiniz yok galiba.

M'ÖYKÜLER MET ÜST TUTANAK

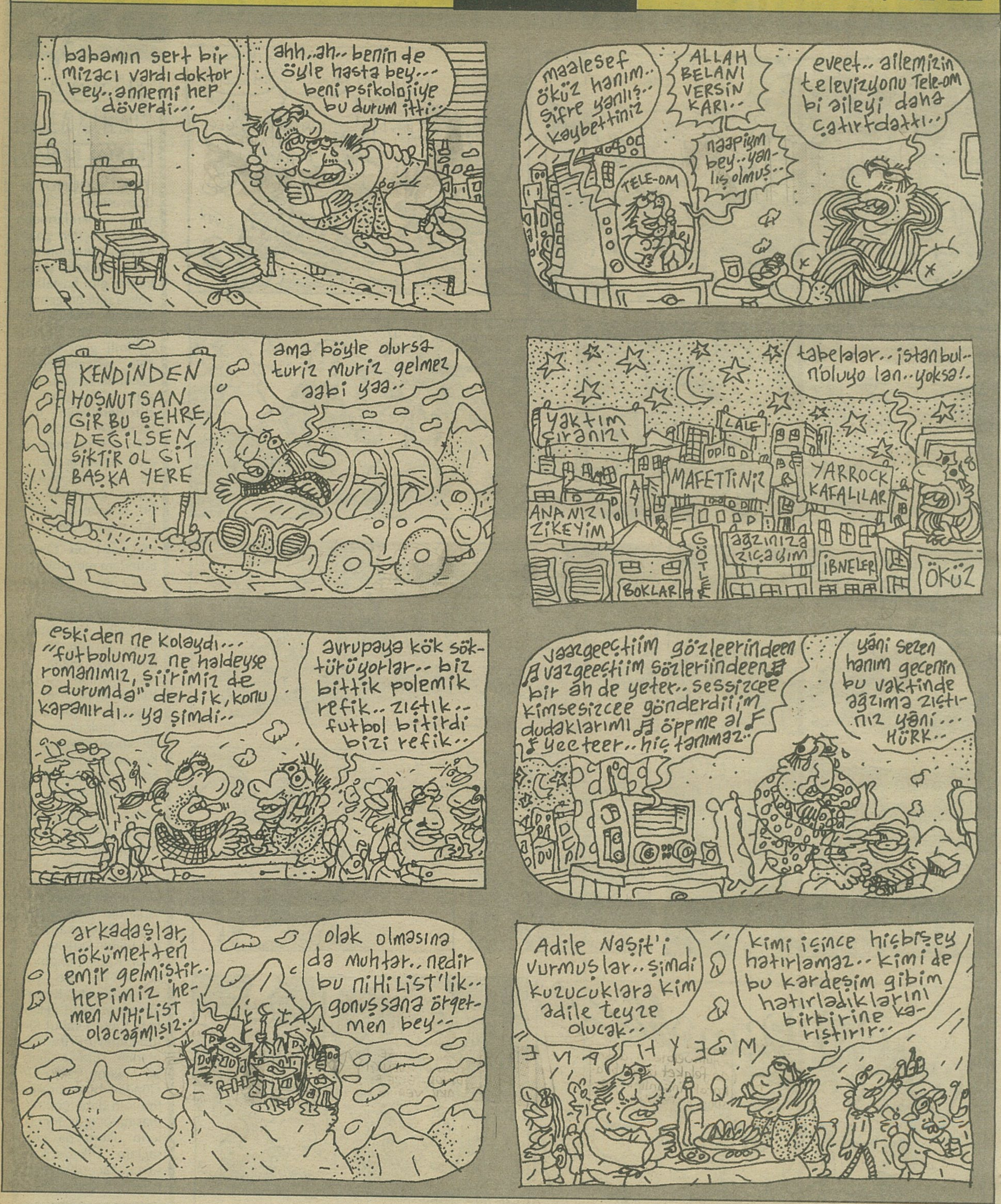

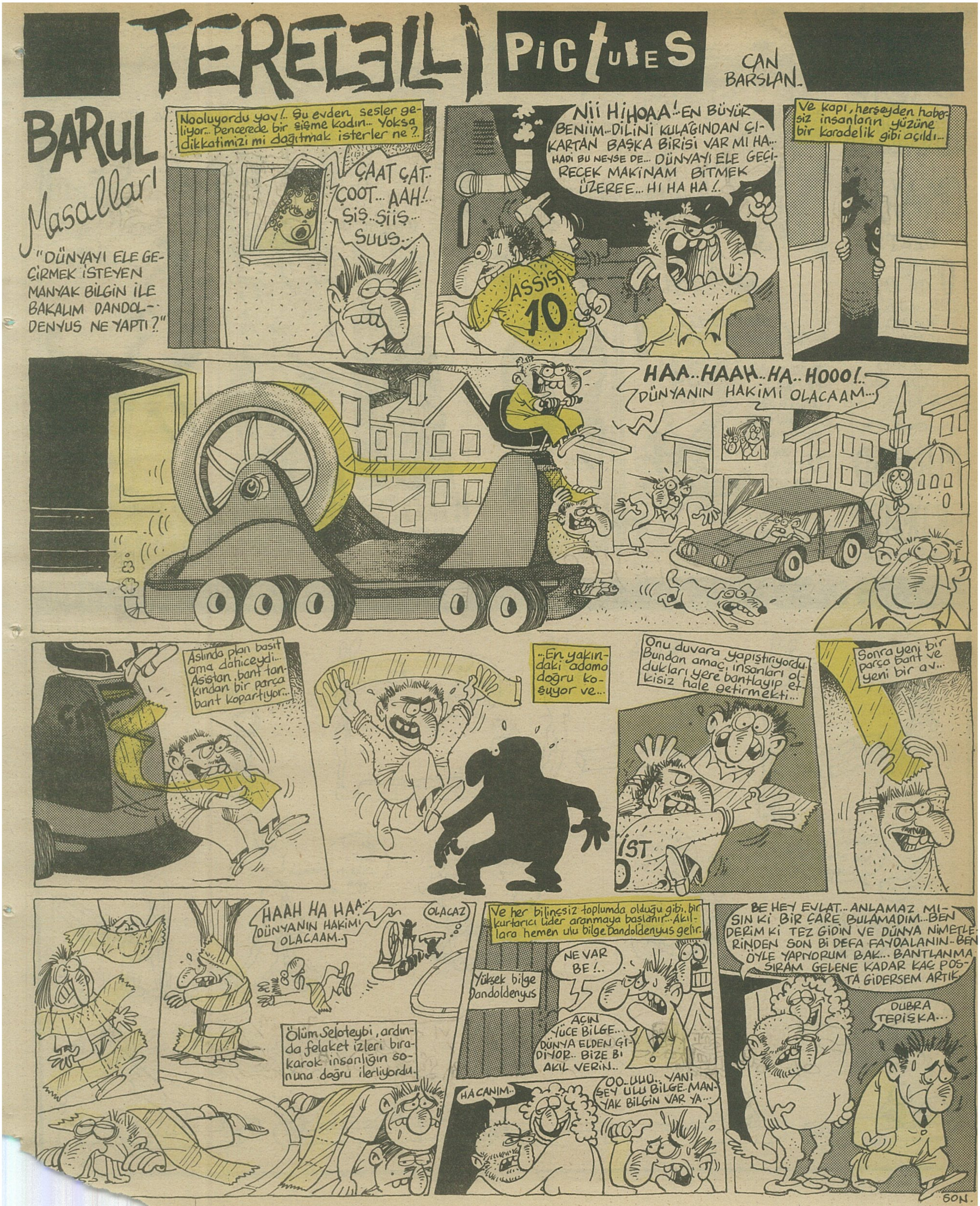
TERELELLİ Pictures
ÇAN BARSLAN.
BARUL Masalları
"DÜNYAYI ELE GEÇİRMEK İSTEYEN MANYAK BİLGİN İLE BAKALIM DANDOLDENYUS NE YAPTI?"
Nooluyordu yav!.. Şu evden sesler geliyor.. Pencerede bir şişme kadın... Yoksa dikkatimizi mi dağıtmak isterler ne?.
ÇAAT ÇAT.. ÇOOT... AAH!. ŞİŞ..ŞİİŞ... SUUS...
Nii HiHOAA!..EN BÜYÜK BENİİM...DİLİNİ KULAĞINDAN ÇIKARTAN BAŞKA BİRİSİ VAR MI HA... HADİ BU NEYSE DE... DÜNYAYI ELE GEÇİRECEK MAKİNAM BİTMEK ÜZEREE... HI HA HA!.
ASSIST 10
Ve kapı, herşeyden habersiz insanların yüzüne bir karadelik gibi açıldı...
HAA..HAAH..HA..HOOO!.. DÜNYANIN HAKİMİ OLACAAM...
Aslında plan basit ama dahiceydi... Asistan, bant tarafından bir parça bant kopartıyor...
...En yakındaki adama doğru koşuyor ve...
Onu duvara yapıştırıyordu. Bundan amaç, insanları olukları yere bantlayıp etkisiz hale getirmekti...
Sonra yeni bir parça bant ve yeni bir av...
İST
HAAH HA HAA... DÜNYANIN HAKİMİ OLACAAM..
OLACAZ
Ölüm Seloteybi, ardında felaket izleri bırakarak insanlığın sonuna doğru ilerliyordu.
Ve her bilinçsiz toplumda olduğu gibi, bir kurtarıcı lider aranmaya başlanır... Akıllara hemen ulu bilge Dandoldenyus gelir.
Yüksek bilge Dandoldenyus
NE VAR BE!..
AÇIN YÜCE BİLGE... DÜNYA ELDEN GİDİYOR.. BİZE Bİ AKIL VERİN..
HA CANIM..
OO..UUU.. YANİ ŞEY ULU BİLGE MANYAK BİLGİN VAR YA...
BE HEY EVLAT... ANLAMAZ MISIN Kİ BİR ÇARE BULAMADIM...BEN DERİM Kİ TEZ GİDİN VE DÜNYA NİMETLERİNDEN SON Bİ DEFA FAYDALANIN..BEN ÖYLE YAPIYORUM BAK... BANTLANMA SIRAM GELENE KADAR KAÇ POSTA GİDERSEM ARTIK.
DUBRA TEPİŞKA...
SON.

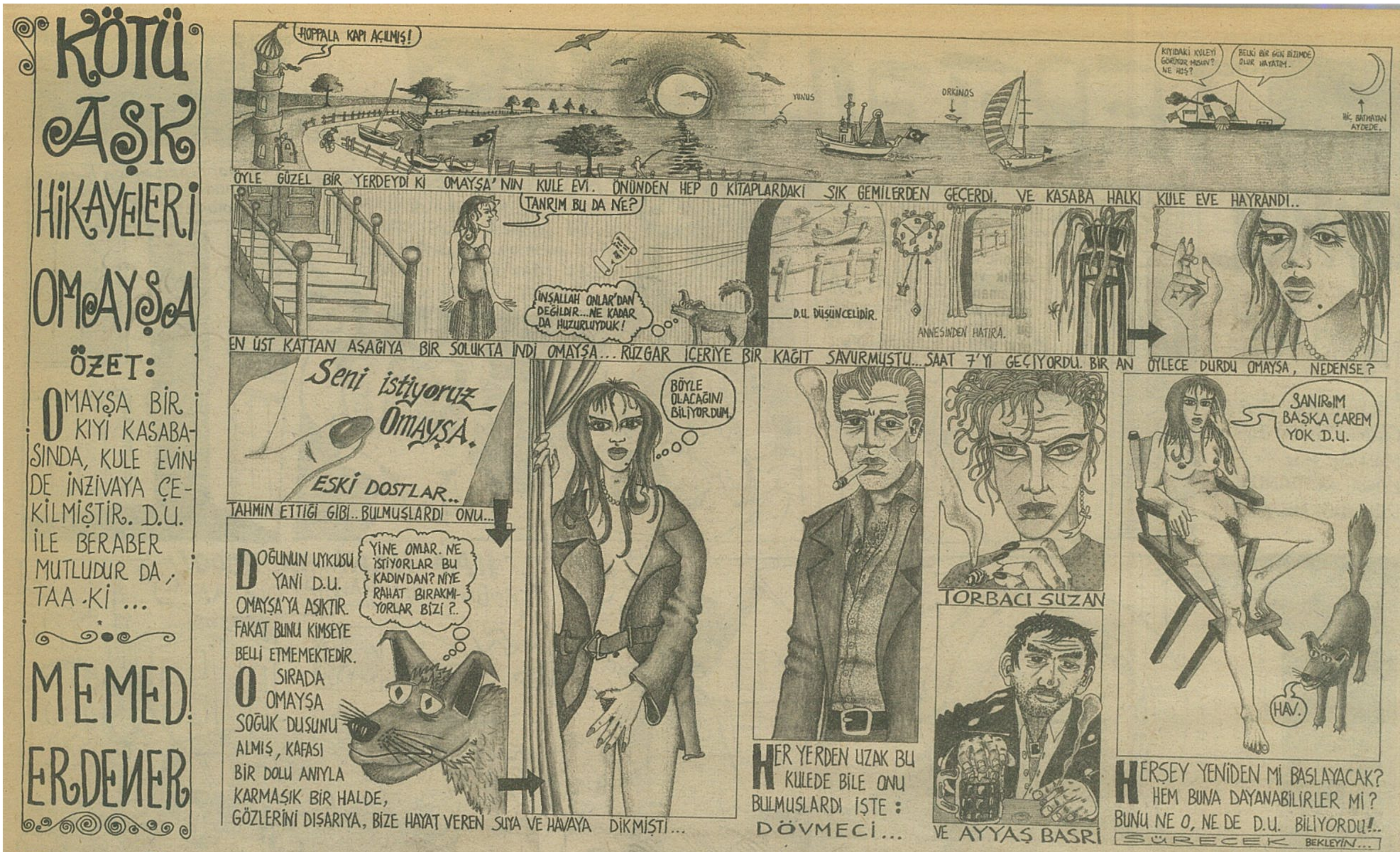
KÖTÜ AŞK HİKAYELERİ
OMAYŞA
ÖZET:
OMAYŞA BİR KIYI KASABASINDA, KULE EVİNDE İNZİVAYA ÇEKİLMİŞTİR. D.U. İLE BERABER MUTLUDUR DA, TAA Kİ ...
MEMED ERDENER
HOPPALA KAPI AÇILMIŞ!
YUNUS
ORKİNOS
KIYIDAKİ KULEYİ GÖRÜYOR MUSUN? NE HOŞ?
BELKİ BİR GÜN BİZİMDE OLUR HAYATIM.
HİÇ BATMAYAN AYDEDE.
ÖYLE GÜZEL BİR YERDEYDİ Kİ OMAYŞA'NIN KULE EVİ. ÖNÜNDEN HEP O KİTAPLARDAKİ ŞIK GEMİLERDEN GEÇERDİ. VE KASABA HALKI KULE EVE HAYRANDI..
TANRIM BU DA NE?
İNŞALLAH ONLAR'DAN DEĞİLDİR... NE KADAR DA HUZURLUYDUK!
D.U. DÜŞÜNCELİDİR.
ANNESİNDEN HATIRA.
EN ÜST KATTAN AŞAĞIYA BİR SOLUKTA İNDİ OMAYŞA... RÜZGAR İÇERİYE BİR KAĞIT SAVURMUŞTU... SAAT 7'Yİ GEÇİYORDU. BİR AN ÖYLECE DURDU OMAYŞA, NEDENSE?
Seni istiyoruz Omayşa.
ESKİ DOSTLAR..
TAHMİN ETTİĞİ GİBİ.. BULMUŞLARDI ONU...
BÖYLE OLACAĞINI BİLİYORDUM.
SANIRIM BAŞKA ÇAREM YOK D.U.
DOĞUNUN UYKUSU YANİ D.U. OMAYŞA'YA AŞIKTIR. FAKAT BUNU KİMSEYE BELLİ ETMEMEKTEDİR.
YİNE OMAR. NE İSTİYORLAR BU KADINDAN? NİYE RAHAT BIRAKMIYORLAR BİZİ?..
O SIRADA OMAYŞA SOĞUK DUŞUNU ALMIŞ, KAFASI BİR DOLU ANIYLA KARMAŞIK BİR HALDE, GÖZLERİNİ DIŞARIYA, BİZE HAYAT VEREN SUYA VE HAVAYA DİKMİŞTİ...
HER YERDEN UZAK BU KULEDE BİLE ONU BULMUŞLARDI İŞTE : DÖVMECİ...
TORBACI SUZAN
VE AYYAŞ BASRİ
HAV.
HERŞEY YENİDEN Mİ BAŞLAYACAK? HEM BUNA DAYANABİLİRLER Mİ? BUNU NE O, NE DE D.U. BİLİYORDU!..
SÜRECEK BEKLEYİN...

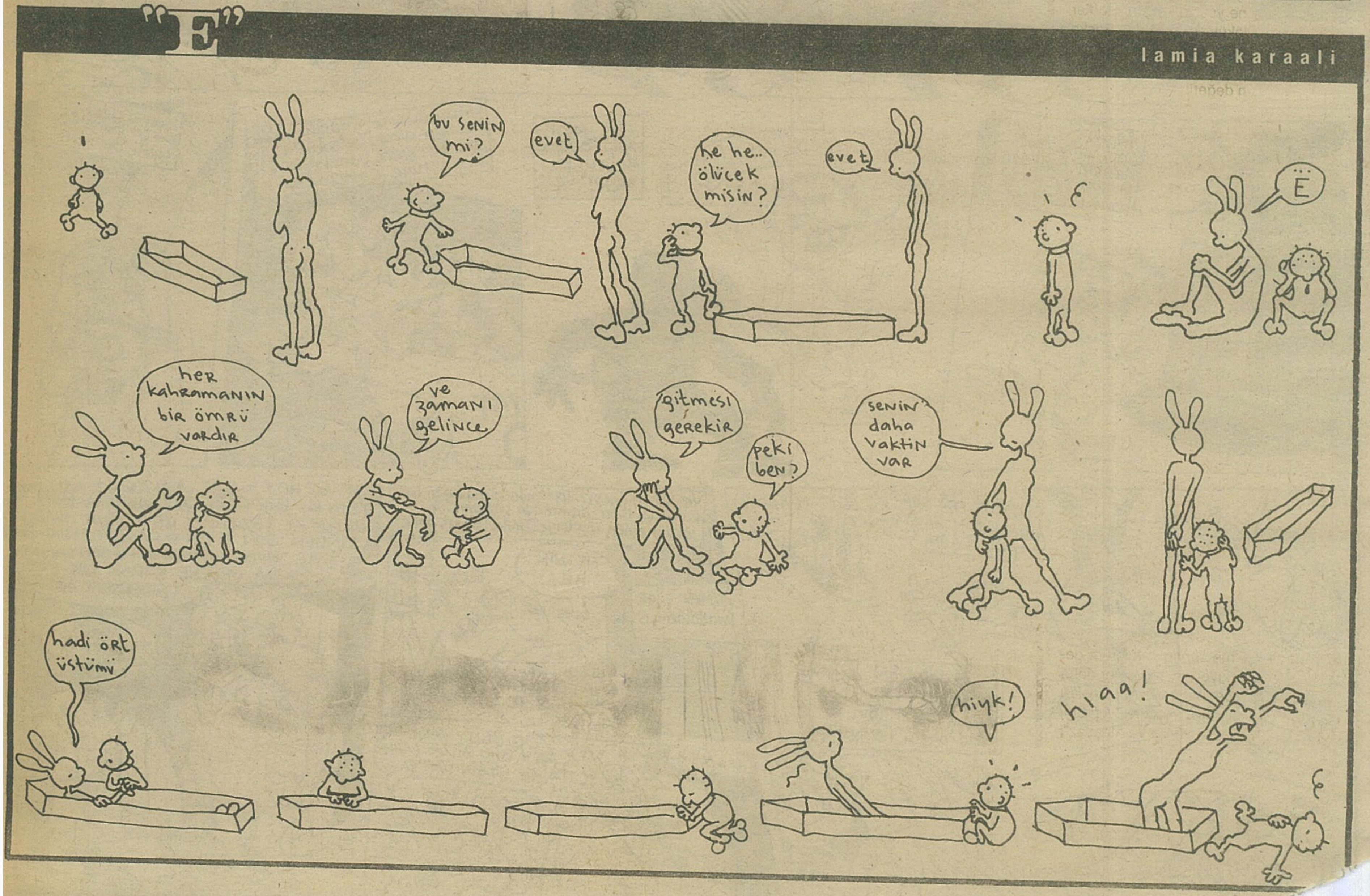
"E"
lamia karaali
bu senin mi?
evet
he he.. ölücek misin?
evet
E
her kahramanın bir ömrü vardır
ve zamanı gelince
gitmesi gerekir
peki ben?
senin daha vaktin var
hadi ört üstümü
hiyk!
hıaa!

HALK KOMEDİLERİ

KEMAL KENAN

SURDİBİ GÜLSÜM'Ü

(1. BÖLÜM)

Çok güzel kadındı Gülsüm. O'nu ilk kez, yarım gün çalıştığım markete geldiğinde görmüştüm. "Öp beni!" diyen pembe dudakları, "Okşa beni!" diyen ipeksi saçları, "Kırp beni!" diyen yuvarlak gözleri ve "Ostur bana!" diyen delikli bir burnu vardı. Ve elleri. Elleri öyle dostça, öyle samimi duruyordu ki, bir an "Sık beni!" dediğini hissedip, sıkmıştım... Galiba kızmıştı,

- Margarininin parasını almak için, elimin tamamını avuçlamanız gerekmiyor herhalde?! Lütfen titreyin ve kendinize gelin!

O sıra zaten titriyordum. Ama beni böyle bozması, içimde birtakım utanma hormonlarının salgılanmasına neden olmuştu,

- Pardon!. Buyrun margarininizi. Öyle güzeldi ki. Gözlerinin içine bakmaktan, margarini eline değil de ağzına verdiğimin farkına bile varamamıştım. Teşekkür etmese, belki de bu yaptığım hıyarlığı hiç bilmeyecektim,

- Tefsevfkfküv edevffmm!

- Ay Hay allah! Gerçekten çok özür dilerim. Bir an dalmışım.

Hatamı düzeltmek için elimi ağzına daldırıp dişetlerine sıvanan margarini temizlemeye kalkmam, aslında O'nu daha da kızdırmalıydı ama O, manyak bir gülümsemeyle öylece durup, inlemeye başlamıştı.

O gece O'nu düşündüğüm için mi, yoksa sabaha kadar sahilde turladığım için mi uyuyamadım, bilemiyorum. Ama gerçek şu ki, sebep her ne olursa olsun, gece boyunca gözüme bir horlamalık dahi uyku girmemişti. Saçları, gözleri, dudakları, memeleri, poposu, apışarası.... Ouuhh!.. İnsanoğlu çok uşt bir hayal gücüne sahip. Sade-leb'ini görüp, leblebi'nin tamamı-özünde canlandırabiliyor.

i gün, daha ertesi gün ve diğer ertesi günler, sık sık gelip margarin almaya ve elimi çiğnemeye devam etmişti. Tabi bu arada birbirimizi yavaş yavaş tanımaya da başlamıştık. Ben O'nun, adının Gülsüm olduğunu, yirmi yaş dişinin yeni çıkmakta olduğunu ve bademciğinin epeyce iri olduğunu öğrenmiştim. O ise, benim İstanbul'a okumak için geldiğimi, okuldan iki arkadaşla birlikte aynı evde kaldığımı, dört çocuklu bir ailenin en küçük çocuğu olduğumu, annemin cam silerken, ayağı kaydığı için, babamın da O'nu son anda tutmayı başardığı için öldüğünü, sonra bir zamanlar şiddetli bir aşk yaşadığımı, ancak Kız'ın beni terkedip, patlak gözlü bir jet pilotuyla evlendiğini ve yaşamımla ilgili bir-iki küçük ayrıntıyı daha öğrenmişti.

Bir süre sonra günde iki kere gelmeye başlamıştı Gülsüm. O'nunla daha fazla görüştüğüm için mutluydum. Sonra, beni daha fazla mutlu etmek için günde üç kere ve daha sonraları dört-beş kere gelip gitmeye başladı. Sağ elimde belirgin bir küçülme, zarifleşme gözlüyordum. Ama bu, sol elimin hiç umurunda değildi. Ben de pek takmadım. Mutluydum. Hatta ilişkimiz, margarin sınırlarını aşıp, zeytinyağı, arap sabunu ve donmuş inek jölesiyle oldukça haraketlilik, zenginlik kazanmıştı.

Sonunda O'nu bir yemeğe filan davet etmemin zamanı geldi diye düşündüm. "Siktiret! Birlikte yaşamaya ne dersin?" diye hiç ummadığım bir öneriyle reddetmişti teklifimi.

Ertesi gece bizim eve taşındı Gülsüm. Elinde 70'lik rakı şişesine doldurulmuş saf balık yağı vardı. Işıltılı gözlerle, neredeyse güvercin pençesine dönmüş haldeki sağ elime baktı ve erotik bir hırıltıyla fısıldadı,

- Odan nerede?!.

(devam edecek)

GÜNLERİN KÖPÜĞÜ

SELÇUK ERDEM

CEZMİ ERSÖZ

BAŞARI KOMPLEKSİ

Doktor bey bende başarı kompleksi var. Nasıl mı? Efendim benim başarı kazanan bir insana tahammülüm yok. Ne yazık ki böyle bu. Başarı kazananlara karşı derin bir öfke beliriyor içimde, engel olamıyorum. Tabii bunu belli etmemeye çalışıyorum. Onlara kurnaz bir saygı ile yaklaşıyor, başarılarını teslim ederek onları payelendiriyorum. Doktor bey beni en çok yakınlarımın başarısı kahrediyor. Yakın derken tabii önce arkadaşlarımın, akrabalarımdan olan kişilerden bahsediyorum. Bu fiziki yakınlık da olabiliyor. Komşularımdan birinin başarısı da beni çok sarsıyor. Ya da aynı mahallede oturduğumuz birinin başarısı. Başarı benden uzak olsun, yeter bana şimdilik! Onu diyordum, geçende üst kattaki komşumuzun küçük kızı Ebru Anadolu Liseleri'nin sınavını kazanmış. Annesiyle beraber müjdeyi vermek üzere bize şöyle bir uğradılar. İnanın kahroldum. Şimdi kıskançlığımı ve öfkemi belli de etmek istemiyorum. Ter içinde kaldım. Hemen küçük Ebru'ya sarılıp öptüm. Söz de çok sevinmiş gibi küçük kesik kahkalar attım. Saçını okşadım. Annesini de tebrik ettim. Duyduğum derin öfkenin utancını bastırabilmek için de Ebru'ya ona bir süpriz hediye alacağımın sözünü verdim. İçimden de "bir an evvel gitseler de derdimle yalnız başıma kalsam" diye düşünüyorum. Geçmişler karşıma inat olsun diye sırıtıp duruyorlar. Bu arada bir taraftan kendi kendime "yahu şu parmak kadar kızı niye kıskanırsın, sana ne zararı var kolej sınavlarını kazanmasının, bakalım doğru dürüst bitirebilecek mi, kolay mı kolej bitirmek, Zavallı sınavlardan sınavlara sürünecek", diye de telkinlerde bulunuyorum. Yok mümkün değil, kıskançlığımı bastıramıyorum. Kendimi anlayamıyorum doktor bey, hani benim de Ebru yaşında kızım, yada oğlum olur, o da aynı sınava girer, olur ya kazanamaz, işte o zaman insan biraz olsun gıbta eder. Yok, ben hastayım doktor bey. Patolojik bir durum bu...

Gelelim esas kabuslarıma. Şimdi diyelim bir arkadaşım bir işyeri kurdu. Bir büro açtı. Ve para kazanmaya başladı. İşte bunun haberini aldığım an uykularım kaçmaya başlar. Derin bir öfke kaplar içimi. "Nasıl olur, bu sefil çevremizden biri nasıl para kazanır" diye içim içimi yer. Arkadaşımın mutlaka birilerini kazıkladığını, haksız yere sermaye edindiğini düşünürüm. Hem zaten sermayeder olmak, ticaretle uğraşmanın doğasında vardır bu: Yalan, üç kağıt, hak yemek, sömürü, oyun. Bunları yapmayanların ticarette başarılı olamadığını düşünürüm. Eğer bu arkadaşım sol görüşlüyse, ki bizim çevre hep öyledir, o zaman ticarette başarı kazanmanın sol düşünceyle nasıl uyuştuğunu birisinin ona söylemesi gerektiğini düşünürüm. Bunu ben asla söyleyemem. Derin kıskançlığım geçmediği taktirde kendime başka telkinler yaparım. Bu arkadaşımın ticarêt denen sığ, zaman tüketici, ve yıpratıcı bir işle uğraşmasının onu kültürün, sanatın, hayatın birçok güzelliklerin dışında tutacağını düşünür, bu düşünceyle rahatlamaya çalışırım. Öyleydi ya. Bu arkadaşımın gününü o sefil işle, para hesaplarıyla geçirecek, bense rahatça sinemaya, tiyatroya gidecek, istediğim kitapları okuyacak, gönlümce gezecektim. Bu düşünce az da olsa rahatlatırdı beni. Ama yine kulağım arkadaşımın iflas haberinde olurdu...

Diyelim bir arkadaşım kendini okumaya, yazmaya, yaratmaya verdi. Yakında bu işin meyvelerini verecek. Başarı elinin altında. İşte buna dayanamam. Bu herşeyden çok kahreder beni. Nefesimi tutarak başarı haberini beklerim onun. Korkunç bir bekleyiştir bu. Başarısı yaklaştıkça yurt çapında, hatta dünya çapında bir olay olmasını umut ederim. Olaylar olsun ve onun başarısı gölgelensin isterim. Çoğunlukla beklediğim olaylar olmaz tabii. Geceleri kabus görmeye başlarım. Böyle durumlarda hep yaptığım şeyi yapmaya başlarım bende. Her gece meyhanelere gider, Boğaz gezmelerine çıkar, her gece farklı bir kızla olmaya başlarım. Kendimi sefahete veririm. Neden mi böyle yaparım. Evine günlerdir kapanmış, yazıp çizen, üreten arkadaşımı başka bir alanda bastırmak için. "O evlerde, odalarda tükenirken, ben hayatın tadını çıkartıyorum" demek için. Bunu başka arkadaşlara hemen yayarım. Çalışan arkadaşımın hayattan hiç tat almadığını, evine kapanıp herşeyden uzaklaştığını söylerim. Diğer arkadaşlarımı kendi düşüncelerime ortak etmek için çoğu akşam onları da arar, evimde partiler veririm. Ama işin gerçeği bütün bunları yaparken yine de, evindeki arkadaşımın yaklaşan başarısı benim için yaklaşan bir felaket gibidir. İçim kasvet doludur. Böyle anlarda hayatın çok kısa olduğunu, evlere kapanıp birşeyler üretip yazmanın bu çabaya hiç değmediğini, günlerin hızla aktığını, zaten bu ülkenin sanata karşı çok duyarsız olduğu yönünde görüşler atarım ortaya. Ama hiç biri, hiçbiri dindiremez acımı, öfkemi...

Doktor bey durumum çok mu feci? Pek değil mi? Ama daha bitmedi. Mesela bir arkadaşım yurtdışı bursu kazandı. İşte bu mahvolma sebebimdir. Benim çok isteyip de başaramadığım birşeydir bu. Acım uzun süre dinmez. Tabii hemen telkinlere

Devamı 15. sayfada

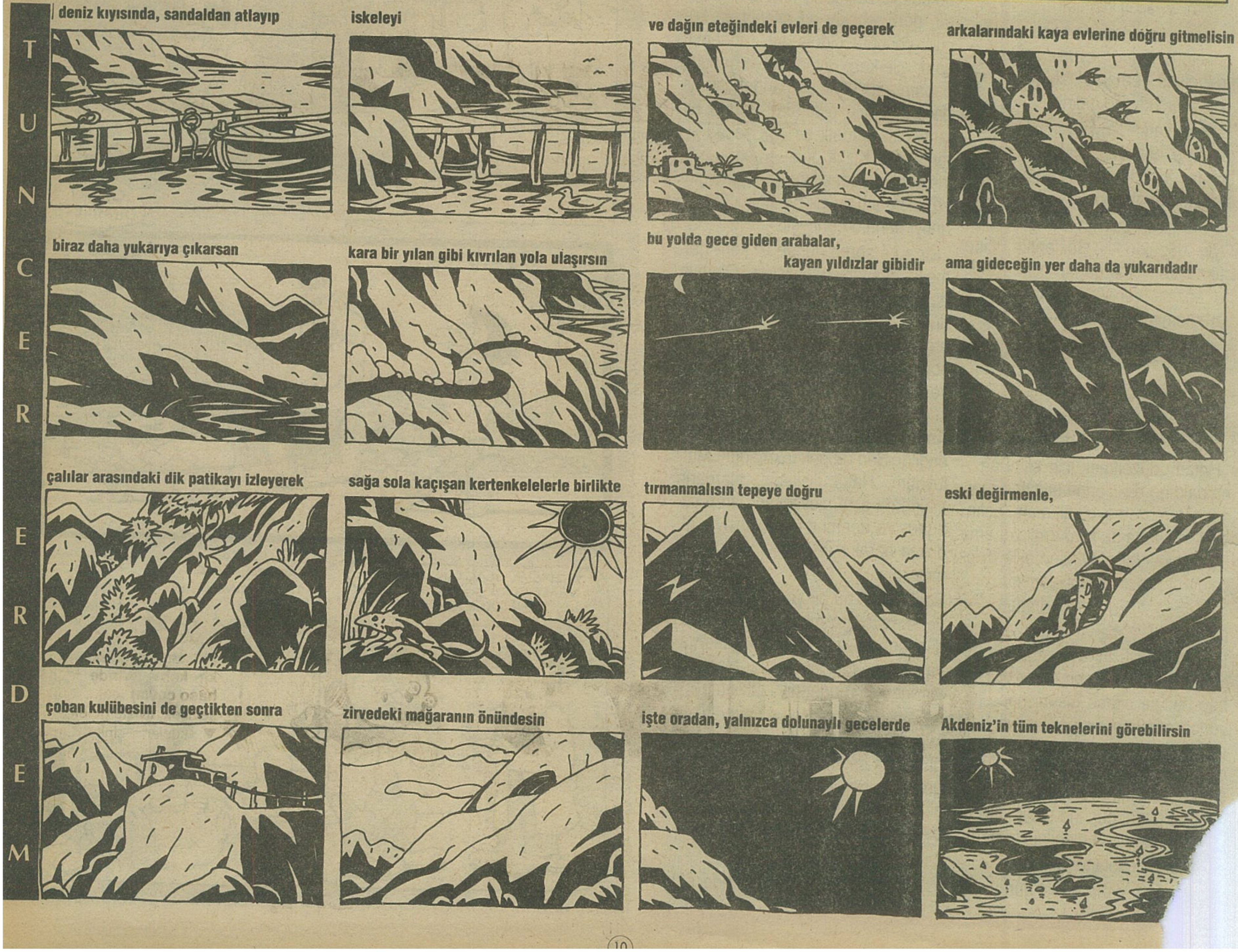

ŞU MALUM KEFEN PARASI

Resul ERTAŞ-HAKAN

HAFTA SONU NE YAPAK

▼ Gazeteci, Kürdolog, Yazar **Musa ANTER** öldürüldü... Üzgünüz... Tüm insanlara ve **özgür GÜNDEM** gazetesine başsağlığı dileriz...

▼ yine, maalesef. **Cihan GEYİK** de.. öldü.. genç yaşında.. 2 milyon toplandı.. bir de cihan'ın çok sevdiği bir **"kara yüzük"**.. üzgünüz..

▼ **Ruhi SU**'yu ölümünün 7. yılında **saygıyla ve kasetlerini dinleyerek anıyoruz..**

▼ **Milliyet SANAT Dergisi 20. yılını** kutladı.. kutluyor..

▼ **TAMPOPO,** yemek ve erotizm üzerine bir japon güldürüsü.. **FİLM..** mutlaka seyredek..

▼ **SENİ SEVİYORUM ROSA..** Sevgi Soysal'ın **TANTE ROSA** kitabından **IŞIL Özgentürk** uyarlaması.. **FİLM..** Seyredek..

▼ **TAŞ YILLAR..** Pantelis Voulgaris'in yönettiği bir **yunan filmi..** seyredek..

▼ **OBEN GÜNEY**'e **YARDIM...** (Oben-Maria Güney, **iş bankası Galatasaray şubesi, 691815**)

▼ **CEZAYİR SAVAŞI,** film, **Perşembe: 21.00'de TRT** 3'de.. Mutlaka seyredek... Mutlaka..

▼ **"Evvel Zaman Kadın Suretleri"** (1905-1945) **sergi...** Kadın Eserleri Kütüphanesi, **Fener.. (253-74-08)**

▼ **Paul McMillen fotoğraf sergisi..** Galeri New'de.. **(231 67 63)**

▼ **Dünya Karikatürleri Sergisi..** Basın Müzesi'nde.. **(513 84 57)**

▼ Mavi Şehir, **İzzet Harun Akçay,** kitap, öykü..

▼ Sevgili Düş Saatleri, **Sefa Fersal,** kitap, şiir..

▼ karikatür dergisi **YAZISIZ**'ın eylül sayısı çıktı...

▼ radyo kurak, televizyona dizi yapak, erotik mizah dergisi çıkarak, şarkı sözü yazak gabarak gubarak,,, bok var..

▼ kalabalıklardan uzaklaşak.. **tenhalarda menhalarda dolaşak..** şapşal kazaklarımızı giyek.. **esintili kır kahvelerinde kayıntılı haso çaylar içek...** öpüşek, sevişek, tiviste gelek..

▼ kuşların çinko dam zorunsalına gelince.. bazı yeni yollar deneyek.. mesela eylemsiz, **düşünerek halledek..** (nasıl olacağını ben de **bilmiyorum..**)

• Mansur Şebboy
(anthi medya pichi)

KANUN ÖNÜNDE

ÖYKÜ : F.KAFKA
ÇİZGİ : TAN CEMAL

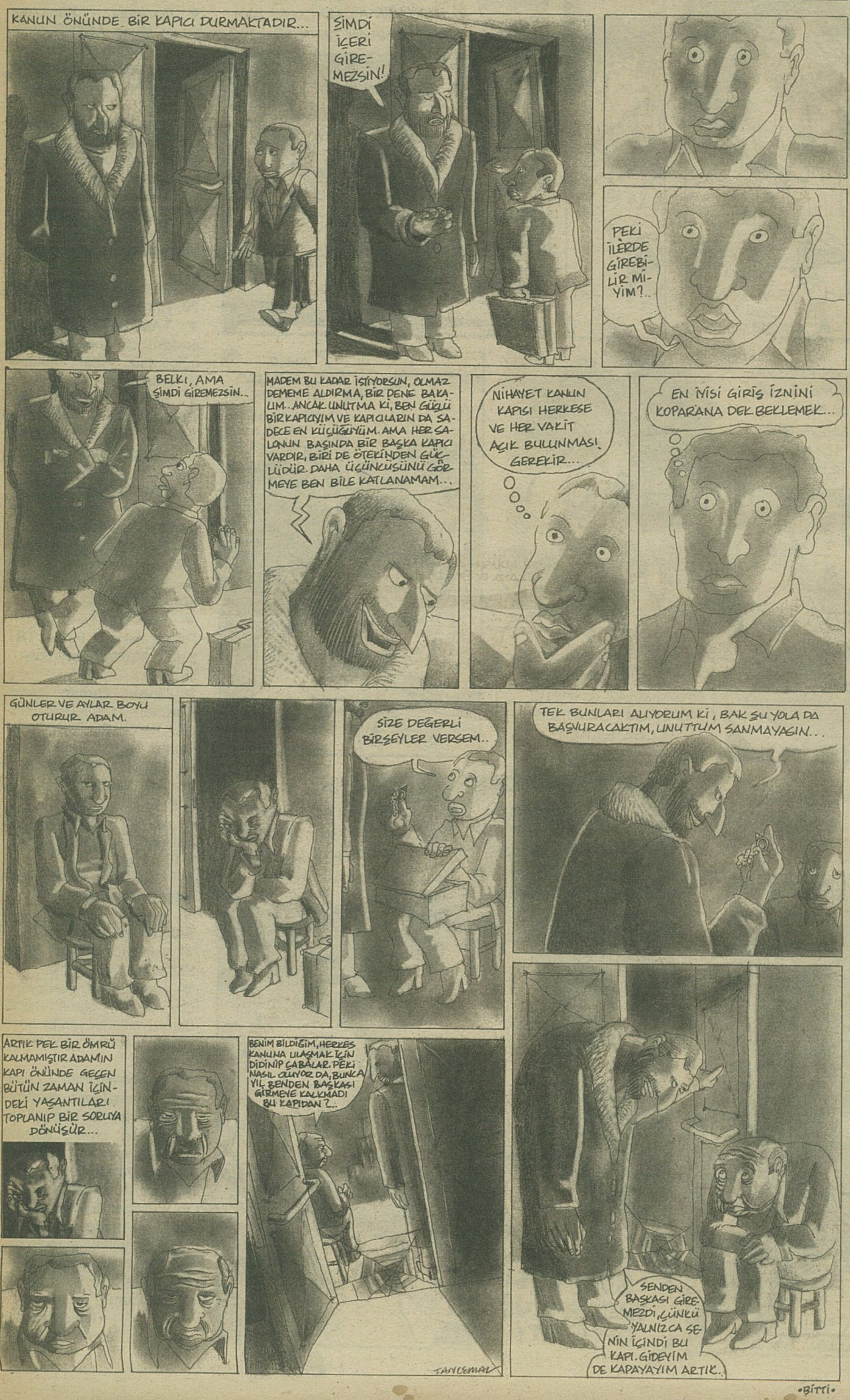

ne ısanaM varsa?

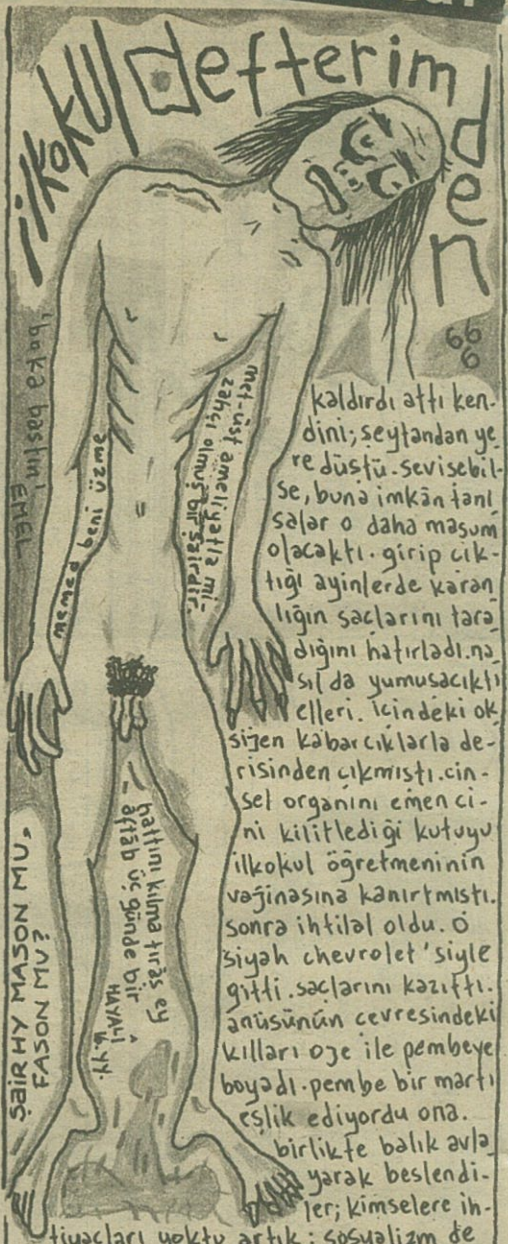

kaldırdı attı kendini; şeytandan yere düştü. sevisebilse, buna imkân tanısalar o daha masum olacaktı. girip çıktığı ayinlerde karanlığın saçlarını taradığını hatırladı. nasıl da yumuşacıktı elleri. içindeki oksijen kabarcıklarla derisinden çıkmıştı. cinsel organını emen cini kilitlediği kutuyu ilkokul öğretmeninin vajinasına kanırtmıştı. sonra ihtilal oldu. o siyah chevrolet'siyle gitti. saçlarını kazıttı. anüsünün çevresindeki kılları oje ile pembeye boyadı. pembe bir martı eşlik ediyordu ona. birlikte balık avlayarak beslendiler; kimselere ihtiyaçları yoktu artık: sosyalizm de geride kalmıştı. açılmış bir pencereden dışarı uçacaklardı. en akıllıca olanı kesinlikle buydu. derken martı aniden yaşlanıverdi. çocuk herşeyi anladı. 'git, dedi ona. martı ardına baka baka ağır kanat çırpışlarla uzaklaştı ağlayarak. çocuk Can Barslan'a danıştı o günün akşamı. Can, 'Sherlock Holmes ölüm döşeğinde, sen nelere üzülüyorsun sorsak, diye fırçaladı çocuğu. O an gözüne bir kenarda hıçkıran Dr. Watson ilişti, ona doğru atıldı, tutup çevirip domalttı doktoru. pantolonu ve donu parçaladı, yırttı. önce pembe ojeyle onun orasını boyadı ve sonra... pembe spermleri bir martıya aitti!..

my body is my castle!

KÜÇÜK İSKENDER

ENGİN YAYINCILIK

Dünya klasikleri ve Çocuk klasiklerinden seçmeler

Çehov Toplu Eserler 4 *Cilt* .... 1328 Sayfa
Dubrovski .... 272 Sayfa
Aşk ve Gurur .... 400 Sayfa
Aşık Kadınlar .... 472 Sayfa
Oliver Twist .... 452 Sayfa
Çarın Çizmeleri .... 336 Sayfa
Bir Aşk Hikâyesi .... 334 Sayfa
Jane Eyre .... 572 Sayfa
Mayıs Gecesi .... 152 Sayfa
Rameau'nun Yeğeni .... 160 Sayfa
Emma .... 386 Sayfa
Durgun Don 4 *Cilt* .... 1968 Sayfa
Jean Christophe 4 Cilt .... 1762 Sayfa

Gora .... 496 Sayfa
Taras Bulba .... 296 Sayfa
Mattia Pascal .... 304 Sayfa
John Barleycorn .... 256 Sayfa
Vadim O Kadar Yeşildi ki .... 640 Sayfa
Yol .... 304 Sayfa
Söylev .... 176 Sayfa
Volga Avrupa'dan Doğar .... 290 Sayfa
Mutlu Prens .... 160 Sayfa
Zümrüt Kent .... 168 Sayfa
Kon - Tiki .... 288 Sayfa
Aslan Asker Şvayk .... 718 Sayfa
Gecenin Çobanları .... 346 Sayfa
Onüç Pipo .... 372 Sayfa

Tiyatro Cad. Aydınsaray İşhanı No: 14/117-118
Beyazıt/İSTANBUL. Tel: 518 29 63 - 518 29 64

BU HAFTA STRESSE GİRMEYİN! STRESS'İNİZİ "DOCTOR STRESS"E SAKLAYIN.

PAZAR GECESİ 22.00-24.00 ARASINDA 102 FM'DEN YAYIN YAPACAK. ENERGY FM'DE NEDİM ŞABAN İLE **STRESS** VE **TÜRKİYE'DE MEDYA** KONULARINDA ÖZGÜRCE SÖYLEŞİN.

ARTIK SİZİ SUSTURAMAYACAKLAR
SESİNİZİ KISAMAYACAKLAR
BU HAFTA FAZLA BAĞIRMAYIN
ENERJİNİZİ ENERGY FM'E SAKLAYIN.

GÜNLERİN GETİRDİĞİ
(ÖZGÜRLÜK MARŞLARI)

Şiirleriyle
NAZIM HİKMET

MEİS YAYINCILIK YAPIMCILIK ORGANİZASYON
Hamam Sok. Yavuz Han No: 2
Cağaloğlu-İSTANBUL-TURKEY
Tel: 528 49 46-522 50 73

Genel Dağıtım Güvercin Kaset Yapım
İMÇ 6 Blok No: 6512
Unkapanı-İSTANBUL
Tel: 528 11 92
528 11 34

KİTAPLARDA % 20 İNDİRİM

- KİTAP
- DERGİ
- KASET

SOSYAL YAYINLAR
KİTAP SARAY
Babıâli Cad. No. 14 Cağaloğlu/İST
Tel: 522 52 13 - 528 33 14

HEM EĞLENİN HEM KAZANIN

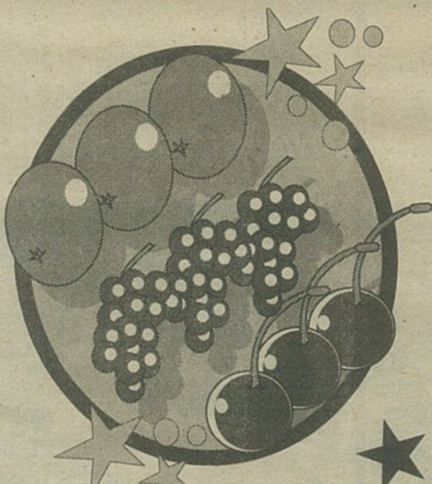

900 900 676
ÇİN OYUNU

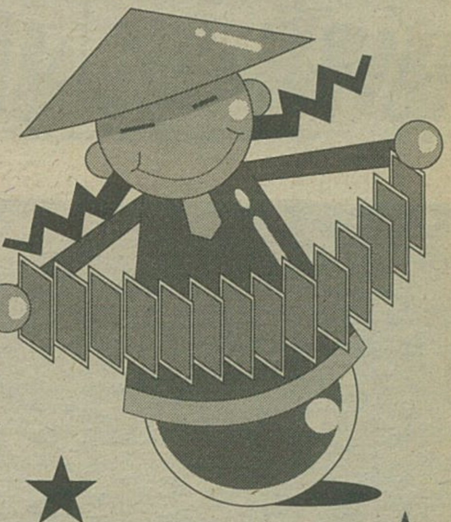

900 900 677
SİHİRLİ MEYVELER

900 900 679
LABİRENT

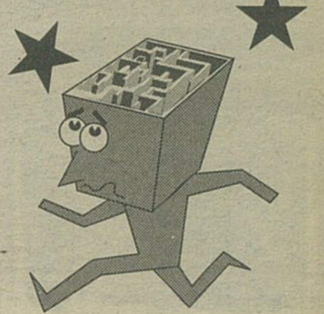

BU NUMARALARI ARAMAK ÇOK ZEVKLİ!
OYNUYORSUNUZ, 5 SEGA TV OYUNU VE
5 CEP TELEVİZYONU KAZANIYORSUNUZ!..

ALO BİLGİ

Bu yarışma M.P.İ'nin izniyle düzenlenmiştir. Yarışmaya son katılma tarihi 20 Ekim 1992'dir. Çekiliş 27 Ekim 1992'de yapılacak, talihliler 30 Ekim 1992 tarihinde Hürriyet gazetesinde duyurulacaktır. Türkiye'nin her yerinden servislerimizin bir dakikası 5833 TL.'dir. Ortalama servis süresi 3-4 dakikadır. Alo Bilgi PK. 16 Tarabya-İSTANBUL

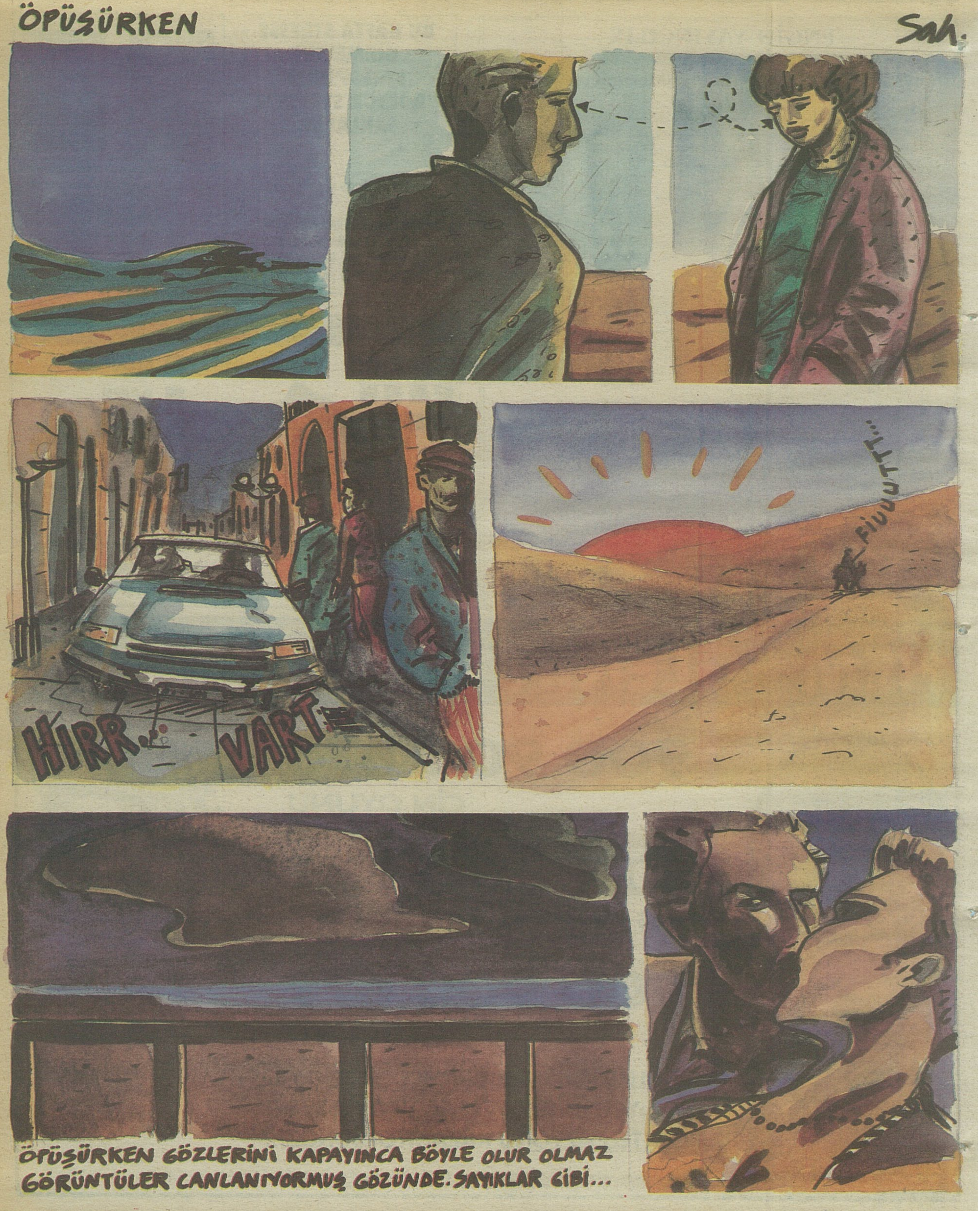
ÖPÜŞÜRKEN
Sah.
HIRR...
VART
FİUUUTTT...
ÖPÜŞÜRKEN GÖZLERİNİ KAPAYINCA BÖYLE OLUR OLMAZ GÖRÜNTÜLER CANLANIYORMUŞ GÖZÜNDE. SAYIKLAR GİBİ...